

Paul: Paase üüb, Tofel, reer di ei, ik klemre gliks auer di wech!

Emma: An ik rük noch en betj efter beeften, dat dü nooch plaats heest.

Paul: Emma, det as cool tu balansiarin. Det skääl dü gliks uk ens ferschük.

Emma: Jä, du ik eftert. Ik maad oober ei auer Tofel wech straal.

Paul: Wi kön uk iarst ens üüb de klemmerborig gung. Diar san jüst ei so föl jongen.

Emma: Of wi nem üs de treker mä de bagerskofel.

Paul: Uu jä, oober nü skal ik üübpaase, dat ik ei deelfaal.

Emma: (üüs Paul det skaafet hee an bi ham as:) Alerbest, Paul! An super, Tofel – dü heest di goor ei reerd.

Paul: (sprangt faan de buum deel an leept hen tu de treker) Emma, komst dü mä ap üüb de treker?

Emma: Klaar. Do keer wi nü hen tu det sun an bagre diar.

Paul: Fein. Wi san dön best bagerkeerers faan a wäält, Emma!

Emma: Jä, Paul, leet üs bagre!